

Aukuras

Laisvas nepriklausomas gimnazijos laikraštis
Penkioliktieji leidimo metai

2007 gruodis
Kaina 50ct

Tamsus vakaras. Už lango švilpauja vėjas, o mano akys užkliūva už sieninio kalendoriaus. Jis jau pradėjo skaičiuoti paskutines besibaigiančių 2007 - ūjų neklaužados žiemos dienas, tik pati žiema vis dar neketina pas mus ateiti. O norėčiau sulaukti gruodžio su stingdančiu šalčiu, žvaigždėtu dangumi ir daug geros poezijos. Braidyčiau po baltą gurgžantį sniegą, žaisčiau taikiausią pasaulyje sniego mūšį, galbūt nušalčiau rankas ir nosį, bet nulipdyčiau milžinišką senį besmegenį (gaila, kad apie juos težinome tik iš tėvų vaikystės prisiminimų) ir papuoščiau vis dar žalią, mišku dvelkiančią eglutę, kurios spygliukuose tirpdamos vis dar spindėtų šerkšno adatėlės... Deja, šiais metais gruodis ir vėl žadamas be sniego.

Gruodis kaip gruodis – pradžioje neramus, gluminantis, dabar jau aprimęs – susikaupti skatina ne tik artėjančios linksmiausios šventės, bet ir sniego lavinai prilįgstantis pusmetis. Tikriausiai todėl taip malonu laukti jau tradiciniu tapusio gražaus ir prasmingo adventinio vakaro iškilmingai pritilusioje gimnazijos salėje, tylių susibūrimų klasių bendruomenėse, susitikimų su dvasininkais, vienuolėmis, kurių žodžiai šiuo prieššventiniu metu tarsi nuskaidrina žemiškąją būtį. Gera žinoti, kad šiame sukuriu besisukančiame pasaulyje yra kažkas „nekintamai pastovaus“ – tamsus vakaras, vos juntamas sniego kvapas, šventinis lempučių mirgėjimas ar jau šiek tiek pabodęs, bet vis tiek laukiamas vienos mokytojos palinkėjimas: „Turtingo jums, vaikai, Kalėdų

Senelio“. Gal dėl to šio mėnesio „Aukuras“ ne tik bando tesėti pažadus, bet ir stengiasi pasvarstyti apie švenčių prasmę, patyrinėti, kas ir kodėl labiausiai jomis džiaugiasi.

Šį mėnesį katalikai švenčia Jėzaus Kristaus gimimą, judėjai – Chanuką, skeptikai – skeptikai – nieko... Kad ir kaip bebūtų, Kalėdų laukimas kaip gripo virusas apsėda daugelį. Gal tiesiog beprotišku greičiu besisukdami gyvenimo sukury pasiilgome tylaus ir prasmingo pasikalbėjimo. O gal panorame (tikimės – ne mes vieni) akimirkai sugrįžti į vaikystę, į tikrąjį stebuklo, išsipildymo laukimą? Adventas dovanoja ramybę, šilumą, jausmą, susitaikymą. Kartais nevalingai, bet susimąstome apie tai, ką padarėme, ko gailimės, kas galėjo būti kitaip. Susėdę prie Kūčių stalo, dažnai nors mintimis atsiprašome tų, kuriems prasikaltome.

Gaila, kad šiuolaikinis žmogus dažniausiai prasikalsta pats sau. Advento laikotarpiu dirba klubai, ūžia muzika. Susigadiname ir šventės magiškumą, viską išpuošdami ir išdabindami mėnesiu anksčiau, pagal vakarietiškas komercijos ryklių madas.

Nagi, suaugęs vaike, ar lauksime dėdės iš Laplandijos šiemet kartu? Tik turi prižadėti su snaigėmis pasigauti sau dar vieną, tyrą ir švarią sielos kertelę, kad būtų kur pradėti naujų metų dienoraštį.

Su cinamonu kvėpiančiais linkėjimais – „Aukuras“

Suspindus kalėdų žvaigždei...

Jau lapkričio mėnesį parduotuvėse sužvilga spalvotos lemputės, raudonais žiedais pražysta Klaėdų žvaigždės - puansetijos, o ant dirbtinių eglučių šakų išdidžiai sūpuojasi spalvoti žaisliukai. Iš laikraščių ir žurnalų puslapių draugiškai šypsodamiesi moja Santa Klausai, vitrinų langais šuoliuoja elniai, o mamos liūdnei dūsauja dėl tuštėjančių piniginių. Didžiųjų miestų merai iškilmingai įžiebia Kalėdų eglutes ir tik pačių mažiausiųjų širdutėse vis dar krebžda komercijai nepaklūstantis šventės laukimas. Apie šiek tiek primirštą šios šventės prasmę kalbamės su gimnazijos tikybos mokytoju Rūteniu Jančiumi.

Mąšliu žvilgsniu žvelgdamas pro langą, o lauke - lyg užsakyta – baltas sniegas, mokytojas prakalbo, kad šiandien Kalėdų šventės prasmė labai pakitusi. Visi tik ir rūpinasi vaišėmis, skuba uždirbti kuo daugiau pinigų, netgi lenktyniauja, kuris įmantresne dovana artimuosius pradžiugins, ir vis rečiau susimąsto apie tkrają Kalėdų prasmę. Šiandienos Klaėdų šventime trūksta nuoširdumo. Dominuoja tik išorinis pasiruošimas, bet jei nepapuošime savo vidaus, išorinis puošnumas nublanks. Būtina išmokti šiai šventei ruoštis vidumi. Negalima pamiršti Klaėdų stebuklo – kūdikėlio gimimo, simbolinės pergalės prieš mirtį.

Paklaustas, kokios Kalėdos jam gražiausios, mokytojas atsakė, kad per šią šventę turėtų pasireikšti išgyvenimas (lyg išgyventas Marijos ir Juozapo). Jei yra vidinis džiaugsmas, išgyvenimas, jis išplinta visame pasaulyje. Tada nereikia ir dovanų, nes pakanka nuoširdaus pasveikinimo žodžiu. Kiekvienas žmogus Kalėdų metu turėtų jausti ramybę, o susitikęs kitus – matyti juos laimingus.

Parūpo sužinoti, kaip mokytojas švenčia Kalėdas. Pasirodo, kad švenčia visada taip pat – su šeima ir artimaisiais. Mokytojas tikina, kad dėl laiko stokos

dažnai tenka pyktis su draugais, nes niekaip neprisiruošia jų aplankyti, todėl Kalėdos – tinkamiausias metas pasisvečiuoti ir pasidalyti džiaugsmu. Taip pat mokytojas laikosi visų Kūčių ir Kalėdų papročių, nes mano, kad būtent jų saugojimas tvirtina šeimą, artina vienus su kitais.

Tikybos mokytojas nuoširdžiai linki gimnazistams tą džiaugsmą, kuris aplanko per Kalėdas, padaryti prasmingą ir dalytis juo su visais. Juk žmonija – tai tarsi viena didelė šeima. O kad Kalėdų džiaugsmas tikrai aplankys kiekvieno gimnazijos moksleivio širdį, abejonių nekyla - smagu stebėti, kaip nuoširdžiai šiai šventei ruošiamama mokyklos aplinka, o juk nuoširdumo šiuo metu labiausiai trūksta.

Roberta

Profesija – Kalėdų Senelis?

Kalėdos – palankiausias metas ne tik susitikti su draugais, dalintis džiaugsmu ir meile, bet ir pažinti vienas kitą. Nepamirškite, kad šis laikas paslaptingas ir stebinantis. O kuriam gimnazistui nebūtų įdomu sužinoti, kokių paslapčių turi jų mokytojai.

Šiandien įkišome savo smalsią noselę į muzikos mokytojo Valdo Antanavičiaus visai nemokyklinį gyvenimą. Štai keli klausimai į kuriuos su malonumu atsakė pašnekovas.

Kiek jau metų esate ne tik mokytojas, bet ir stebuklingasis Kalėdų Senelis?

Jeigu tiksliai, tai seneliu dirbu jau keturioliktus metus. Kismet.

Ar norėtumėte tokį darbą dirbti visus metus?

Negalėčiau visus metus. Ačiū Dievui, Kalėdos tik kartą metuose, - linksmai atsikvepia Senelis - mokytojas, - nes tai labai sunkus fizinis ir moralinis krūvis.

Sakote fizinis krūvis, tai ar sunku vaikus kilnoti?

Vaikų nekilnoju, nes visgi karnavaliniai kostiumai slidūs, bijau netikėtų nutikimų. Tik ant kelių pasisodinu nusifotografuoti.

Ar pats buvote Laplandijoje ir kas išmokė jus šito amato?

Laplandijoje nebuvo, bet buvau netoli Laplandijos – Švedijoje ir tikroje ledo šalyje Islandijoje. O estafetę per šventes būti tuo, kurio visi laukia, man perdavė vyresni seneliai.

Ar Jūsų programa kitokia? Ar rengiatės tradiciškai raudonu kostiumu?

Vaidindamas pučiu dūda, skambinu pianinu, tenka dažnai improvizuoti. O drabužius man neseniai atsiuntė iš Anglijos, specialiai, kad senelį galėčiau vaidinti atsinaujinęs. Tai dabar pastebėjau, kad po karnavalo didesnė eilė nusifotografuoti laukia, nes atrodau kaip tas senelis iš „Coca cola“ reklamos.

Kada planuojate pats perduoti estafetę kitiems?

Kai nustos juoktis, šypsotis per karnavalą žmonės, tada teks baigti karjerą. Bet to nelaukiu, nes kartais ir Senis, vaikų pasiklausęs, daug ko iš jų išmoksta.

Kokio amžiaus vaikų grupėms tenka vaidinti?

Mažiems darželinukams, didesniems darželinukams, pradinukams, paaugliams ir suaugusiems, beje, pastariesiems vaidinti lengviausia, o kodėl – lai lieka paslapyje. Vaikai vis tiek bando prigauti ir sako viską, ką galvoja. Visoms amžiaus grupėms ir programa skirtinga.

.. pabaiga...

Kai pats būni Seniu, nukenti, nes niekada nesutinki tikrojo ©. O taip norėtusi...

Kalėdų senelį kalbino Viktorija

Norite tikėkite, nenorite... vis tiek tikėkite ☺

Na, koks gi geras (kad ir nelabai) laikraštis ar žurnalas besibaigiant metams nesvajoja nors šiek tiek, akies krašteliu pažvelgti į ateitį? Žinodami, kad ateitis rūpi ne vienam ketvirtokui, jų auklėtojoms, o ir kitiems gimnazijos eiliniams, nusprendėme su astrologais pabendrauti ir mes. Taigi, šio numerio naujovė – ezoteriniu – magnetocheminiu būdu iš dangaus šviesulių išskaitytas horoskopas.

Avinas (03.21 – 04.20)

Šventinės srovės Jums palankios. Švėskite kur tik norite – su šeima, draugais ar užsidaręs rūsyje. Tačiau nederėtų pamiršti, kad ir ožys ožio, ir avinas avino per lieptelį nepraleidžia.

Jautis (04.21 – 05.21)

Dangus sako, kad vertini švenčių kokybę ir viskas tau turi būti beveik tobula. Žvaigždės šnibžda, kad tau geriausia būtų Naujuosius sutikti kaime pas močiutę. Ir pavalgydintų, ir apklostytų, ir šienelio po galva padėtų. Net pamirštum, jog naujieji.

Dvyniai (05.22 – 06.21)

Nors kartą metuose atsiplėškite nuo savo antrosios puselės, gal tai padės įveikti abstinenciją ar kokią kitą fobiją.

Vėžys (06.22 – 07.22)

Nedarykite nieko atbulai. Jei būtumėte grafomanas – mestumėte rašyti, jei žvejys, vargu ar turėtumėte meškerę. Bet juk čia Naujieji! Nepraleiskite progos pasprogdinti konfeti.

Liūtas (07.23 – 08.23)

Gali būti, kad teks išgirsti klausimą – „kas yra?“ arba dar baisesnį – „gal turi ugnies?“. Tai signalas, jog pats laikas grįžti namo.

Mergelė (08.24 – 09.23)

Net nenutuokiate, ką jums lemia dangus, galbūt svajojote apie jaukų vakarą su šeima ar mylimuoju, tačiau anot dangaus kūnų – šėlsite per naktį ir gal net ne per vieną.

Svarstyklės (09.24 – 10.23)

Žvaigždės sako, kad turėsite ne vieną pasirinkimą, kur sutikti Naujuosius. Neapsigaukite, nes ne visada kas putoja, tas su burbuliukais.

Skorpionas (10.24 – 11.22)

Nusimato svaigulio badas. Žvaigždžių išsidėstymas įspėja, kad reikalingais produktais bei švente pasirūpintumėte iš anksto, nes galite likti kepti kiaušinienės su žydruoju žiburėliu, arba likti tik su žydruoju žiburėliu.

Šaulys (11.23 – 12.21)

Jūsų ženklą žmonės linkę į avantiūras ir įvairius kelioninius ekspromtus. Švėskite bibliotekoje ir nieko blogo nenutiks. Na, neturėtų.

Ožiaragis (12.22 – 01.20)

Atsibodo monotonija? Nieko nepadarysi, jei neduota, tai neduota. Geriau nelįsti į neplanuotas situacijas, tai ne tavo stichija. Biblioteka, palėpė, rūsys, uola – švėsk kur nori, rinkis iš šių nuostabių vietų, kuriose nesukelsi jokių problemų, galbūt jokių.

Vandenis (01.21 – 02.19)

Švėskite, kaip norite, su kuo norite, tik nepamirškite, ką švenčiate ir žiūrėkite, kad akys per greitai netaptų vandeningos.

Žuvis (02.20 – 03.20)

Sutikite Naujuosius senuose knygų archyvuose. Tai ne tik originalu, bet ir prasminga. Pagalvokite, kiek peno gausite ir kiek pinigų sutaupysite. Jei jau sugalvosite nepasinaudoti idėja – saugokitės tinklų, netapkite kažkieno laimikiu.

Patikimiausias astrologas V'V

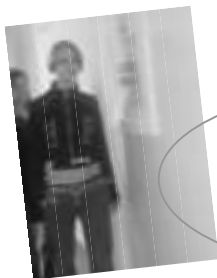
Stiliukas

Na ką, brangučiai, dar prisimenate mane? Na ir aš, Amsas, jūsų nepamiršau. Pabandyčiau toliau pasižvalgyti po mielus širdžiai gimnazijos koridorius, kol katės nesimato. Kalėdinį vakarėlį aptarsiu kitą kartą, o šiandien dar trupinėlis kasdienybės ☺

Nuostabu! Trynukės? Atsiprašau, dvynukės su drauge. Nes tos, kur iš kraštų – idealios. O vidurinė nelabai? Kodėl? Tikrai, kodėl?

Žavi panelė, lenkiu savo širmą (jei žinote, ką reiškia šitas žodis) galvą. Tvarkinga, stilinga, moksleiviška apranga. Tik vis to žaliai languoto daikto trūksta ☺

O ši mergina – numerio nugalėtoja! Ei, tikrieji gimnazistai, uniforma ir prie dailios aprangėlės dera. Kad ir kaip aksešuaras ☺

Žinau žinau, Amso nuomonė ne kriterijus, bet patarimai išmintingi. Žaliai languoti stiliaus negadina, o ir iš minios ryškiai išsiskiriate. Ech, ką čia daug pasakosi. Iki. Skanių švenčių ☺

Gal ir neeilinis reportažas iš sporto salės

Mokytoją Vyta Orloviene užtikau sporto salėje mėtančią kamuolį į krepšį. Nenustebau. Juk jau antras mėnuo gimnazijoje nerimsta krepšinio aistros. Įsibėgėjo SGKL krepšinio turnyras. Dovanos nugalėtojams pažadėtos, prizai visus (net sirgalius) vilioja, tačiau daugumai tikrai įdomi ir lygos kasdienybė.

Nusprendžiau pašnekinti SGKL varžybų organizatorę, koordinatore ir teisėją Vyta Orloviene.

Mokykloje pradėjote dirbti tik šiemet, tačiau kiekvienas krepšinį mylintis gimnazistas Jus jau gerai pažįsta. Kaip per tokį trumpą laiką pasiekėte tokio populiarumo?

Dalyvauju visose vykstančiose varžybose, artimai bendrauju su aktyvistais krepšininkais, deriname varžybų grafikus, stengiuosi prisiminti visų dalyvaujančių mokinių pavardes. (Mokytoja nedrąsiai prasitarė, jog kartu su mokiniais mėgsta pamėtyti į krepšį. Gal šis pomėgis kaip tik ir didina mokytojos populiarumą?)

Ar jūs manote, kad krepšinis yra pats tinkamiausias būdas prisivilioti jaunimą?

Krepšinis — antroji lietuvių religija. Tai komandinis žaidimas, o jaunimas mėgsta būti draugijoje.

Kiek laiko šias metais jau trunka SGKL turnyras?

SGKL atidarymas įvyko spalio pabaigoje. Kiekvieną ketvirtadienį ir penktadienį vyksta varžybos.

Gal galėtumėte suskaičiuoti, kiek rungtynių jau įvyko?

26 (kruopščiai suskaičiavo mokytoja Vyta).

Kiek komandų dalyvauja varžybose?

Dalyvauti panoro 14 klasių komandos. Pagal pateiktas paraiškas, dalyvauja lygiai 100 žaidėjų.

Kas, jūsų nuomone, yra realiausias pretendentas į pirmąją vietą?

Šiais metais labai daug stiprių komandų, arši kova vyks tarp 4RA ir 4RE, tačiau ir trečiųjų nereikia nurašyti.

Kada planuojamas šio turnyro uždarymas?

Pogrūpiuose varžybos baigsis sausio 31d., o pusfinalis bei finalas vyks vasario - kovo mėnesiais.

Mokyklos fojė lapkričio pabaigoje puikavosi dailus plakatas, kviečiantis stebėti ir dalyvauti krepšinio varžybose su Ruklos mokomojo pulko kariais. Kas atstovavo gimnazijai?

Stipriausi gimnazijos krepšininkai. Mokiniai patys pasiūlė rinktinės narius.

Kaip jiems sekėsi?

Kova, kaip ir tikėtasi, vyko taškas į tašką ir tik paskutinę akimirka kariūnai nugalėjo vienu tašku.

Prieš Kalėdas planuojamas 3x3 Kalėdinis krepšinio turnyras. Kiek jau užsiregistravo komandų?

Tiksliai negaliu pasakyti, nes dalyvaujančiųjų skaičius keičiasi kiekvieną pertrauką. Pirmadienį baigiasi registracija ir tuomet žinosime tikslų komandų skaičių.

Ko palinkėtumėte dalyviams ir apskritai sporto mėgėjams?

Žaidėjams - garbingos kovos iki galo, išvermės ir sveikatos, o sirgaliams — palaikyti savo komandas, nes šiuo metu, be žaidėjų, dažniausiai salė būna tuščia.

Ačiū už pokalbį. Linkime Jums didžiausios sėkmės darbe ir asmeniniame gyvenime.

Ona

Paparacas: Ei, sirgaliai! Ar jums tik didžiojo krepšinio televizinės batalijos terūpi? O dar sako – antroji religija... gėda, mielieji, gėda! Kad per kalėdinį turnyrą visi iki vieno savo komandas palaikutumėte! Nejuokauju!

Spėk, kur mane rasti ☺

Ach, toji valgykla – valgyklėlė. Gimnazijoje nėra žmogaus, kuriam šis žodis nekeltų emocijų. Vieni ten eina nuraminti alkio, kiti – susitikti su draugais, kurių vos ne mirtinai išsiilgsta per visą ilgą pamoką. Reikia surasti kurį nors mokinį? Užmesk akį į valgyklą. Neturi kur dėtis per laisvą (arba savavališkai pasilaisvintą) pamoką – žingsniuok čionai. Mokytojams tai vieta, kurioje vieni kilniai atlieka „misiją neįmanomą“, t.y. bando pakleti nuo stalų nuoširdžiai bendraujančius gimnazistus ir sudaryti kiek įmanoma palankesnes sąlygas „išalkusiai miniai“, o kiti neįjaukia žvalgosi iš kiokio saugesnio kampo ir dingsta iš ten vos nuskambėjus skambučiui.

Ką gi, atėjo laikas nukreipti akylą žvilgsnį ir į šį jaukų ir taip gimnazistų pamėgtą kampelį. Ką ten kampelį – visai padorią patalpą. Taigi nuo šiol aš būsiu visur – valgyklos staluose, lubose ir sienose - viską girdžiu, viską matau (pikdžiugiška šypsenėlė ir klasta akyse). Taigiii (trinu rankomis ir – nepatikėsite! - kojomis) dabar Jums, mano mielieji, pristatau skiltį, kurios lauksite kiekvieną mėnesį labiau nei atostogų, nes tai -VALGYKLOS AKTUALIJOS!

Savo premjeriniame straipsnyje pristatysiu gimnazistams mūsų valgyklos gaujas, mafijas ir gruputes. Skelbiu startą:

- ☐ **Vieta:** valgyklos dešinysis kampas.
- Nariai:** daugiausia trečiokai vaikinai, tačiau yra šiokių tokių „priemaišų“ - kelios merginos, pora antrojų.
- Narių skaičius:** labai daug - net nesutelpa prie dviejų sustumtų valgyklos stalų - būriuojasi aplink.
- Išskirtiniai bruožai:** narciziukai, merginų mylimi vaikinai, tačiau kompanijos dauguma – irgi vaikinai. Paradoksas ar realybė?
- Valgo:** maltinukus. Jų nemėgsta - skundžiasi kiekvieną pertrauką.

Juos pavadinsime: didelė mafijos šeima. Bet nebijokite jų - nusiteikę nepiktybiškai.

- ☐ **Vieta:** po visą valgyklą (gal pagal nuotaiką, gal pagal mėnulio fazę), tačiau visada juos matome.
- Nariai:** nežinau net. Įdomiai jie ten. Matome ir juodų, vadinkime juos „gotais“, matome ir spavotų kaip velykiniai margučiai. Menininkai? Ne. Meniškos sielos gimnazistai.
- Narių skaičius:** jų kiek mažiau, nei anksčiau aprašytos „chebros“.
- Valgo:** dažniausiai saldinius, bet kai gerai praalksta, valgo viską. Per daug nesiskundžia.
- Išskirtiniai bruožai:** išsidirbinėja, juokiasi, šoka, garsiai „reiškiasi“.
- Juos pavadinsime:** *menūfkos* (atleiskit už tokį neteiktiną žodį)

- ☐ **Vieta:** maždaug valgyklos centras.
- Nariai:** valdingieji ketvirtokai – neduokdie, koks vargšas neketvirtokėlis netyčia prisilies ar atsisės ne ant tos kėdės - pajausite jų galią!
- Narių skaičius:** kaip tik telpa prie dviejų valgyklos stalų.
- Valgo:** nevalgo
- Išskirtiniai bruožai:** stalas apklijuotas nuotraukomis, aplink stalą metro atstumu niekas nesėdi, sėdėtojai dažnai dainuoja.
- Juos pavadinsime:** gimnazijos mafija. Šie linę į piktybiškumą - nesipainiokite kely.

Manau, kad šiam kartui pakaks. Kitame numeryje pakalbėsiu plačiau. Nepamirškite, aš visur!

Visame kame valgykloje esantis gyvis

P.S. Atspėkite, kuriai gruputei priklauso šis stalas valgykloje!

Ką apie Kalėdų Senelį sako Google arba visai nešventinis senelio laiškas

Kalėdų Senelis. Wikipedia

Kalėdų senelis (taip pat vadinamas Kalėdų seniu, Seniu Šalčiu) – **Kalėdų** personažas, naudojamas paaiškinti vaikams, iš kur jie gauna kalėdines dovanas.

(http://wikipedia.org/wiki/kalėdų_senelis)

Oho! Nukeliau į paieškos sistemą Google (per ją sužinau, ar geri žmonės buvo per pastaruosius metus) ir paieškojau savęs. Girdėjau, kad taip visi daro, nes nori kuo daugiau teisingos ir patikrintos informacijos sukaupti, kuri ne tik kietajame diske liktų, bet ir pilkosiose ląstelėse už kokio vingio užkliūtų. Gal ir nepatikėsite (mano portretai ant kiekvino didėlesnio pastato šviečia, o žmogų, kuris mane akis į akį susitikęs nepažintų, net įsivaizduoti sunku, bet tikrai likau baisiausiai nepatenkintas tuo, kas rodoma paieškos laukelyje įrašius „**kalėdų senelis**“.

Situacija tokia, kad suaugę žmonės nebetiki Kalėdų Seneliu. Maža to, klaidina kitus. Esu pasipiktinęs tokiu elgesiu, bet vargu ar ką galima padaryti. O jūs žinot, kodėl augant dingsta tikėjimas manimi? Aš jums pasakysiu, mielieji, kad taip atsitinka tik dėl to, kad laikui bėgant tampate vis blogesni. Daug pykstate, užmirštate sveikintis su draugais, o apie gebėjimą džiaugtis gyvenimo smulkmenomis visai pamirštate. Dėl to aš negaliu jums duoti dovanų. Negavę dovanų pirmus, antrus metus iš nevilties prirašote neprotingų straipsnių elektroninėse enciklopedijose ir pan.

Per pastarųjų metų Kalėdas išdalinau apie 15 milijardų dovanų, o apie 60% jų - kompiuterinę įrangą. Praktiškai kiekvienas vaikas dabar turi kompiuterį, o internetas irgi jau nebėra retenybė. Jeigu seniau lipdamas pro kaminą užkliūdavau už televizijos kabelių, tai dabar dirbti trukdo interneto laidai. Tiesa, situacija gerėja, nes kažki koks Weirles internetas atsirado. Mažiau laidų – mažiau problemų. Ai, vėl nukrypau nuo temos... Norėjau pasakyti, kad kiekvienas vaikas turėdamas internetą bet kada gali pradėti dvejoti ir eiti į Google įsitikinti Kalėdų Senelio egzistavimu. Arba neegzistavimu.

Beje, norėjau pasidžiaugti, kad yra žmonių, kurie mano buvimu niekad nenustoja tikėti. Jau vien šiandien sulaukiau daugiau nei 200 internetinių lankytojų, kas man yra tikrai didelis pripažinimas. Ačiū jums. Todėl siūlau ranka numoti į tokius lengvatikius, kurie manim nebetiki, nes būdami septynerių pamatė, kaip kaimynas po eglute dovanas deda. Keistuoliai! Gal jiems atrodo juokų darbas per vieną naktį visą pasaulį aplėkti? Vienas gimnazistukas, būdamas 11 metų, matote, paslėptas dovanas išgirdo. Ką galėčiau pasakyti? Ogi nieko. Jei jums pakankamas argumentas „kažkas pasakė, kad nėra“ – man jūsų tiesiog gaila. Aišku, meškos paslaugą čia padarė ir televiziniai dėdės ir tetos,

kurie per kiekvieną kanalą skleidžia dezinformaciją, kad Kalėdų senelis „Megoje“ gyvena. Tačiau atsidžiaugti negaliu tais, kuriems mano buvimui įrodyti jokių argumentų nebereikia. Jie kiekvienais metais gauna nuo manęs laiškų iš pačios Laplandijos, o ir kalėdinės svajonės ne kartą išsipildė. Bet visų didžiausi mano entuziastai, tikroji mano palaikymo komanda – mieli gimnazijos mokytojai. Jų mintis norisi tiesiog pažodžiui cituoti. O jūs, jaunieji skeptikai, klausykitės ir mokykitės!

Į klausimą „Ar tikite Kalėdų Seneliu“ atsakė:

Mokytoja G. Vajauskienė: Žinoma, tikiu, nes labai noriu tikėti, nes noriu pajusti šventę – jų taip maža gyvenime.

Mokytoja V. Miciulevičienė: Tikiu, nes niekas neįrodė, kad jo nėra.

Mokytoja G. Gečienė: Be abejo tikiu. Reikia tikėti, kokios Kalėdos be tikėjimo?

Mokytoja G. Boreišaitė: Labai gerai prisimenu, kaip lydėdavau per kiemą Kalėdų Senelį, kad jo šuo neužpultų, nors tai būdavo mamos chalatu apsirengęs tėtis. Pradėjau iš naujo tikėti, kai augo mano dukra.

Mokytojas N. Zabarauskas: Visada tikėjau, tikiu ir dabar, kartais net jį pavaduoju.

Mokytoja G. Bazilevičienė: Labai tikiu. Nes kiekvienais metais dovanų gaunu.

Mokytoja V. Orlovičienė: Taip, tikiu nes labai mėgstu šv. Kalėdas, kaip mažas vaikas po Kalėdų eglute ieškau dovanų.

Ačiū ir **mokytojai E. Danielienei**, kuri labiau tiki Kalėdų dvasia ir gerumu, nei dovanas po eglute kraunančių barzdoto seneliu.

Va taip! Ir tenedrįsta niekas teigti, kad Kalėdų Senelio nėra. Kol manimi tiki nors vienas žmogus, aš aplankysiu ir skeptikus ☺! Linksmų švenčių ☺!

Laikinai elfėmis įsidarbinusios Ona ir Agnė

Paparacas: Kažkodėl visai nestebina, kad Kalėdų Seneliu labiausiai tiki mokytojai. Jie vis dar moka džiaugtis ir mažomis sėkmėmis ir dideliais pasiekimais (dažniausiai ne savo, o mokinių). Na, o jūs, per anksti suaugę ir surimtėję gimnazistai? Juk jau nebesugebate karnavaliniais drabužiais pasipuošti... Ach, buvo laikai, kai į gimnaziją karnavalo pažiūrėti minios žmonių sugužėdavo! Bet ir tada aktyviausi mokytojai buvo...

Gal kas ryžtųsi atspėti, kurios mokytojos ir kokius personažus įkūnija? Didžiule premija neviliosime, bet išvalgiausiąjį pasveikinti tikrai pažadame ☺! Pasistenkite!

Laiškai ant tirpstančio sniego...

Kaip seniai rašiau laišką... Kompiuterių ir mobiliųjų telefonų pasaulyje ranka išmargintas šiltas, jaukus ir mielas popieriaus lapelis, kurį atneša nepavargstantis paštininkas, tapo kone muziejine retenybe. „Parašyk man laišką iš Paryžiaus“, - visai neseniai uždainavo Selas. Kažkada poetai rašė laiškus ant smėlio, Alanas – ant sniego, o mes...

1998 gruodį gimnazijoje pasirodęs skelbimas „Parašyk, žiemužė, baltą laišką“ kvietė gimnazistus išbandyti kūrybinius gebėjimus. Gimnazijos direktorė R. Čiužienė, pristatydama 2003 metais išleistą almanachą „Balti laiškai“, pastebėjo, kad kūrėjai rašė baltus laiškus, diktuojamus snaigių šnabzdėjimo, stebuklo laukimo nuotaikos. Nuo to laiko kūrybinis – kalėdinis konkursas gimnazijoje tapo tradicija. Sausio mėnesį įdomiausių kūrinių autoriai apdovanojami Raiškaus žodžio šventėje. Ir šiais metais visos lietuvių kalbos mokytojos labai laukia ant sniego pražystančių stebuklingų žiedų. Nepatingėkite, juk tiek daug gražių žodžių lieka nepasakyta. O kad būtų drąsiau, pateikiame pluoštelį kūrinių iš minėtojo almanacho.

Balti laiškai 1998

Gražiausia pasaulyje muzika –
Snaigių šnabzdėjimas,
Kai suka jos tyliai ir leidžias
Sapnuojant vėjui,
Kai solo joms pritaria mėnuo,
O žodžių spindėjimas
Sustingdo kiekvieną garsą –
Net laiko tiksėjimą.

Giedrė Čiužaitė

Stebuklas 1999

Sukaupiu jėgų
Tau, sau ir jam
Erzinantį triukšmą ignoruoju.
Baigiu tragedijas.
Užmirštu
Komedijas.
Laukiu.
Ar bent
Sekundei ateis?

Giedrė Čiužaitė

Kur nubėga pėdos per pusnynus
Ir prabyla pasaka tyra,
O varpų simfonija nutilus
Mėgaujas šventa tyla,
Kur nukritus snaigė ant delnų
Fėjos pasiklaus,
Ar ji saulės ieško spindulių šiltų...
Vėjas ją pagaus...
Kur dar šerkšnas krenta, kur pusnim gilia
Pasaka prabėgs puiki,
Niekas nesvarbu jau, nes...
Ten... toli toli...

Santa Adomaitytė

Aš – mažas stebuklas. Taip sakė mano mama, kai buvau maža. Po kiek laiko, kai paaugau ir pradėjau lankyti mokyklą, įstojau š chorą. Kaip sakė tėveliai – tai irgi stebuklas, nes iki tol mokėjau tik rėkti ir plyšauti visa gerkle. Mokydamasi mokykloje pradėjau bendrauti su kitais mokiniais ir giminė nustebo, nes geriausiai iki tol man sekėsi rodyti „ožius“. Galiausiai vos ne iš pagrindų pasikeičiau, bet vis tiek lyg rūdžių atsiranda kliūčių. O kai jas pašalinsiu, tada būsiu gyvas vaikščiojantis stebuklas! Ir jau net aštuntasis!

Giedrė Tamulytė

Pasaka tikiu 2000

Padangėje sužibo žvaigždė
Ir blyški mėnulio šviesa,
Rodos, apšvietė
Mano kelią...
Ateities kelią
Sapne.

Sapnavau
Namus
Ir mišką.
Ežero
Gilaus dugne
Aš klajojau ieškodamas laimės tik
Savo sapne.

Saulius Micka

Paslaptis 2001

Baltas testamentas
Aš, baltas žmogus, savo baltą turtą palieku artimiesiems:
Baltą namą – Svajonėms;
Baltas mintis – Vėjui;
Baltą meilę – Pasakoms;
Baltą širdį – Žiemai;
Baltą laiką – Amžinybei;
O savo baltą gyvenimą – amžinam draugui – Baltajam tikėjimui...
Laukiu baltos nebūties baltų alyvų sodelyje.
Nuoširdžiai – Baltas Nevykėlis.

Vaida Deikaitė

Dešine kojyte – numeris Senelio?

Alio!!! Alio?

Skambinote? Ne, negali būti, kad neskambinote! Alio!? Šiandien Jūsų Draivui ištinus ausis ir patempta letena. Papasakosiu, kas nutiko.

Prieš tris dienas, paveiktas ir sužavėtas (prisipažinsiu, gėda seniui draivui, žiauriai gėda, bet...) mielos televizinės ir kone kalėdinės dainelės, įkliuvau į iš pažiūros draugiško gyvūnėlio pinkles. Prisimenate: „Šis meškiukas tikras triukas...“ Visada naudojausi fixuoto ryšio telefonu, paslėptu direktorės kabinete. Na, kokių būdu skambindavau nepastebėtas, kol kas neišduosiu – gali dar prirėkti. Prieš tris dienas užsukau į tokį „salioną“ ir išsigijau nuostabų, mažą, mėlyną. Suprantat? – MĖLYNĄ meškafoną! Nors imk ir užgniauzyk iš meilės, bet pribairti tai jis mane įpusėjo. Alio... alio... skambinote? Skambina ir skambina, lyg auklėtoja nelankančiam mokiniui. Pakeli ragiuką ir jau pasiruošęs išklaudyti visai ne kalėdinius linkėjimus, o: „Kur buvai per pirmą pamoką?“ Bet apie reptilijas ir oposumus gal kitą kartą.

Būsiu minimalistas. Būsiu piktas minimalistas, kuris apgrauš jūsų alkūnes ir susiraukšlėjęs rėks – **KODĖL NĖRA**

KARNAVALO? - arba – Karnavalai, labai prašau, atėik ir padaryk mūsų pasaulį teisingą. Staiga prisiminiau seną „Na, palauk“ filmuko seriją, kurioje vaikučiai, meškučiai ir kiškučiai taip mielaširdingai šaukia – Snieguole! Snieguole! (originalo kalba – „Snigūračka!) O, kad mane, arba nors poną Karnavalą, taip pakviestu... Palaukit, man skambina. Alio?

Persiskambinęs Jūsų Draivas Padvalinskas

Gimnazijos orų prognozė

Atrodo, kad artimiausiu metu Lietuva skendės švenčių laukime, tyloje ir ramybėje. Kokio dar galima tikėtis prieškalėdinio oro. Jis bus geras. Gražus. Kvepiantis sniegu, mandarinais ir kalėdiniais pyragais. Paryčiais tvyros rūkas, bet šventinė nuotaika jį labia greitai išsklaidys. Tiesa, galima bus stebėti neįprastus reiškinius – danguje netikėtai pasirodys keisti šviesuliai, kai kuriuos, labiausiai laukiančius šventės nustebins dangumi skriejančios elniais kinkytos rogės. Gal nelabai lietuviškas, bet kitaip jau sunkiai įsivaizduojamas reiškinys. Ir visai nereikia to dangaus keliautojo vilioti reklaminiu kavos „Jacobs“ aromatu iš žaliojo puodelio. Pakaks noro, kad visi artimieji būtų sveiki ir laimingi, kad patys mažiausieji būtinai rastų po eglute taip trokštamų dovanų, o jūs, beveik suaugę... tiesiog pabūtumėt laimingi.

Beje, sausio mėnesį siautės pusmečio (ne šimtmečio) pūga, bet apie ją kitame numeryje.

Šviesių, ramių ir linksmų švenčių.

„Aukuro“ orų tarnyba

Iki kito numerio

Kažkaip tyliai ir ramiai išėjo šitas numeris. Ir mums, paparacams, nelabai teko pasireikšti, kažkaip viskas... per sklandžiai. O taip norisi tos šventinės sumaišties, šio tokio nerimo, ateities spėlionių. Kaip tik jų buvo mažiausia. Nes vis dar nedrįstame tarti – tikrai pasimatysim. Nors gal jau ir norėtūsi. Tikimės, kad kitas numeris bus ekspresyvesnis, aktualesnis, o gal kažkuo primins lašą vandens, kuris visą ramų bičių avilį sudūzgina ☺. Gal, bet kol kas nespėliokime. Pažiūrėsime, kas bus. Tiesiog tikimės, kad lauksite ir senų, ir naujų rubrikų, personažų ir mus tiesiog... skaitysite. Juk nedaug norime, tiesa?

Beje, stebuklų naktį – kiekvienam po išsipildžiusį troškimą!!!

Paparacai

Redakcijos būstinė: 204 kabinetas
Bosas: Viktorija
Dešinioji ranka ir idėjų generatorius: Justė
Plunksnagraužiai: Žavinta, Asta, Greta, Agnė, Roberta, Kotryna
Paparacai: ????
Naujasis visur esantis valgyklos gyvis
Sportozauro pareigas einanti Ona

Kitame numeryje skaitykite:
 Kalėdų šventės prisiminimai.
 Kūrybinio konkurso laureatų pristatymas.
 SGKL naujienos.
 Sausio ir pusmečio aktualijos.
 Valgykla, koridoriai, slaptieji užkaboriai
 Paparacų pastabos ir... visa tai, kas gali būti įdomu ☺

Aukuras